sid, neist tähtsam läbikäigumaksu seaduseelnõu. Valitsus otsis sel ajal abinõusid, kuidas riigi eelarvet tasakaalus hoida, sest riigi tulud ei laekunud ettenähtud määral ja eelarvet ähvardas puudujääk. Põlevamaiks päevaküsimusiks olid noil ajul rukki kokkuostu küsimus, mille läbiviimiseks ei jätkunud raha, ametnikkude palkade kärpimine, mille teostamine näis osutuvat paratamatuks riigi tulude vähenemisel, valuutapreemia ja isikumaksu küsimused. Nende küsimuste arutamisel erinesid põllumeeste kogude ja keskerakonna arvamused. Kujundati valitsuse majanduskomitee, kes pidi küsimusi kaaluma. Keskerakonna seisukohalt nõuti, et ei tohi kodanikke koormata uute maksudega, samuti ei oleks millegagi põhjendatud valuutapreemia-maks, kuna see tähendaks krooni kursile hädaohtu. Eelarve puudujääkide katteks soovitatakse teisi abinõusid (näiteks tollide tõstmist tooraineilt jt.). Põllumeeste kogud jäid aga omade nõudmiste juurde, et põllumeestele peab antama juurdemaksu riiklikest summadest, et või noteeringul oleksid kindlad hinnad, et importvaluuta kuuluks maksustamisele. Kui küsimus tuli valitsuses otsustamisele, hääletasid keskerakonna esindajad majandusministri kava vastu ja esitasid riigivanemale lahkumispalve. Sellega oli K. Einbund'i valitsus püsinud ainult 2 kuud ja 10 päeva, milline aeg mõistagi lühike oli valitsuse kavade läbiviimiseks.

Seevastu langes Einbundi valitsuse ajasse rahvahääletus Põhiseaduse muutmiseks. Põhiseaduse paranduse nõue oli saanud kindlama aluse juba Riigikogu IV koosseisu valimiste aegu, sest põllumeeste kogud, rahvaerakond, kristlik rahvaerakond ja majandusrühm võtsid Põhiseaduse muutmise oma tegevuskavasse ja vastavalt säärasele lubadusele töötasidki

Eesti kroonika 1932 , lk. 26